

Hjemmel: Lov om infrastruktur for alternativt drivstoff § 3

EØS-henvisning: Direktiv (EU) 2014/94, gjennomføringsforordning 2018/732 og gjennomføringsforordning (EU) 2020/858

Forskrift om prissammenlikning på drivstoff og elektrisitet på energistasjoner

§ 1. Formål

Formålet med forskriften er å gi forbrukerne indikativ prisinformasjon om energieffektiviteten for energikilder som benyttes til fremdrift av personbiler.

§ 2. Virkeområde

Forskriften gjelder for alle næringsdrivende som er ansvarlig for drift av betjente energistasjoner med et samlet årlig salg av bensin og diesel over 2 mill. liter.

En betjent energistasjon er et salgssted for energikilder hvor forbrukerne har allmenn tilgang til et tilknyttet detaljhandelslokale.

§ 3. Energikilder

De skal gis prisinformasjon om følgende energikilder

- bensin, blyfri 95 oktan
- diesel, avgiftspliktig
- elektrisitet

§ 4. Beregning av energieffektivitet

For hver energikilde skal det gis prisinformasjon uttrykt som NOK/100 km som gjennomsnitt for en representativ sammensetning av personbilmodeller, referansekjøretøy, i kompakt klassen og mellomklassen. Referansekjøretøyet i hvert segment skal beregnes ut fra de tre personbilmodellene med flest nyregistreringer foregående kalenderår.

Prisen som skal oppgis beregnes etter en metode som fremgår av vedlegg I.

§ 5. Utforming av informasjonen

Informasjonen skal være lett synlig på stasjonen og utformes slik at prisinformasjonen ikke kan forstås som faktisk pumpepris. Av informasjonen skal det fremgå at prisen er en nasjonal gjennomsnittspris for å kunne sammenligne prisen på ulike energikilder.

§ 6. Oppdatering

Informasjonen om enhetspriser skal oppdateres hvert kvartal og gjøres kjent på energistasjonen senest ved utgangen av den andre måneden etter kvartalets utløp.

Oversikten over referansekjøretøy i hvert segment som skal benyttes til prissammenlikningen skal oppdateres hvert kalenderår.

All nødvendig informasjon etter §§ 5 og 6 kan lastes ned fra hjemmesiden til Statens vegvesen.

§ 7. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft x. x. 2022.

Kommentarer til bestemmelsene

1. Formål

Hensikten med forskriften er at forbrukerne skal gis informasjon om prisen for ulike energikilder slik at forbrukeren gjøres kjent med enhetsprisen uttrykt som NOK pr kjørt 100 km for ulike energikilde.

2. Virkeområde

Det skal kun gis informasjon på betjente energistasjoner. En betjent energistasjon er et salgssted for drivstoff hvor forbrukerne har allmenn tilgang til tilknyttet detaljhandelslokale. Et salgssted som kun selger drivstoff og hvor et tilliggende lokale ikke har et vareutvalg som omfatter bilprodukter er en ubetjent stasjon. Dette er også ofte stasjoner med mindre salgsvolum enn 2 mill. liter og som også faller utenfor virkeområde pga. dette kriteriet. En ubetjent, en ubemannet stasjon eller en selvbetjent stasjon, som kun selger drivstoff, betyr i denne sammenhengen det samme. Det betyr at Uno-X sine selvbetjente stasjoner faller utenfor virkeområdet.

Utgangspunktet for hvem forskriften retter seg mot er at det ikke er ønskelig å belaste de minste og mellomstore energistasjonene. Dette er i samsvar med anbefalingen i Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2020/858.

Som innslagspunkt for hvem som omfattes av forskriften er årlig salgsvolum av bensin og diesel valgt. Begrunnelsen for å sette en grense på 2 mill. liter er at det ikke er ønskelig å belaste de små og mellomstore energistasjonene. Ved det valgte volum vil omkring 25 % av energistasjonene omfattes. I følge informasjon fra Justervesenet, som er ansvarlig for å kontrollere målesystemet på hver pumpe, var det 2 762 energistasjoner i 2020. Av disse var det 714 som hadde et volumsalg over 2 mill. liter, som utgjør omkring 25 % av alle stasjoner. Det fremgår ikke av oversikten hvor mange stasjoner som er betjente, men det antas at stasjoner med et årlig volumsalg over 2 mill. liter er betjente.

Årlig salgsvolum er et objektivt kriterium hvor det finnes nasjonal oversikt for antall stasjoner. Et annet kriterium kan være antall pumper og antall drivstoffkvaliteter på stasjonen, men det finnes ingen etablert nasjonal oversikt for antall pumper pr. stasjon. Generelt vil det være slik at jo flere pumper det er på en stasjon jo høyere samlet salgsvolum, slik at salgsvolum vil fange opp de som det er hensikten skal omfattes av forskriften. Det vil dessuten være vanskelig å vurdere hvor mange pumper pr. stasjon som skal være innslagspunktet for at omkring 25 % av alle stasjoner skal være omfattet av reguleringen.

Et anlegg med ladepunkter eller et enkelt ladepunkt faller utenfor forskriftens virkeområde. Det er heller ikke nødvendig ettersom en viktig del av hensikten med EUs direktiv og gjennomføringsforordninger og denne forskriften er at flere skal bli gjort oppmerksom på hvor energieffektiv et el-kjøretøy er sammenliknet med et kjøretøy som bruker bensin eller diesel.

3. Energikilder

Energikildene det skal gis prisinformasjon om er bensin blyfri 95 oktan, avgiftspliktig diesel og elektrisitet.

Det er ingen nasjonal prisstatistikk for andre drivstoff som LNG, CNG eller hydrogen. Disse energikildene omfattes derfor ikke av kravet til prisinformasjon i denne omgang, men kan bli aktuelt senere når både antall personbiler og antall stasjoner for disse energikildene har økt.

I Norge blandes biodrivstoff med vanlig drivstoff for å overholde omsetningskravet i produktforskriften kap. 3. Det er derfor ikke behov for at det skal vises prissammenlikning for biodrivstoff som egen kvalitet. Ren biodiesel såkalt HVO (Hydrogenert Vegetabilsk Olje) benyttes i svært liten grad på personbiler og distribueres ikke over hele landet og omfattes heller ikke av kravet om prissammenlikning.

4. Beregning av energieffektivitet

Det er gjennomsnittlig nasjonal utsalgspris for siste kvartal fra SSBs statistikk som skal benyttes. [Sal av petroleumsprodukt \(ssb.no\)](http://ssb.no)

Tilsvarende skal også Statistisk sentralbyrå offentliggjøring av elektrisitet benyttes for å vise strømprisen. Det er samlet pris for kraft, nettleie, og avgifter til husholdninger som skal benyttes, da dette også er sammenlignbart med prisen som betales ved lading i tilknytning til bopel, enten ved eget ladepunkt eller i felles garasjeanlegg. [Elektrisitetspriser - SSB.](#)

Det er altså ikke faktisk pumpepris på den enkelte stasjon eller prisen pr. kWh for å lade en personbil som skal benyttes, men den nasjonale gjennomsnittsprisen som beregnes av SSB på grunnlag av informasjon fra selskapene.

Forbruk av drivstoff i henhold til WLTP (Worldwide Harmonized Light Vehicles Test Procedure) fremgår av bilens samsvarssertifikat (COC- Certificate of Conformity). Det er gjennomsnittet av de tre mest solgte bilmodellene i hvert segment som skal benyttes for å etablere referansebil.

Statens vegvesen er ansvarlig for etablering av referansekjøretøy i hvert segment: Nye referansekjøretøy i hvert segment etableres årlig på grunnlag av foregående års registreringsstatistikk i Autosys.

5. Utforming av informasjonen

Informasjonen skal gi forbrukerne et grunnlag for å kunne sammenlikne prisen for ulike drivstoff og det må fremgå at prisen som vises er en annen enn dagens enhetspris for elektrisitet, bensin eller diesel. Muligheten for at informasjonen kan forstås som dagens enhetspris skulle også være liten ettersom prisen som oppgis til sammenligningsformål er i NOK/100 km, mens dagens enhetspris (pumpepris) oppgis i NOK pr enhet, liter eller kWh.

Hvis en bensin personbil bruker 0,6 liter pr mil og prisen pr liter bensin er 15 kr blir prisen som skal benyttes til prissammenlikning NOK 90 pr 100 km.

Det er den ansvarlige for drift av den enkelte betjente energistasjon som selv velger hvordan prisinformasjonen skal presenteres.

Statens vegvesen vil tilrettelegge all nødvendig informasjon på sin hjemmeside. Denne informasjonen kan lastes ned for direkte bruk på den enkelte energistasjon, eller som grunnlag for utvikling av eget produkt, enten elektronisk eller på papir. Det presiseres i

forordningen (EU) 2020/858 at link til en hjemmeside kun vil være et supplement, og ikke til erstatning for informasjonen på energistasjonen.

6. Oppdatering

Informasjonen skal plasseres lett synlig på energistasjonen og slik at den ikke kan forveksles med den faktiske pumpeprisen.

SSB offentliggjør vanligvis månedstall for pris på drivstoff den 20 hver måned. Nasjonal gjennomsnittspris for elektrisitet publiseres i første del av den andre måneden etter kvartalets utløp. Kvartalstall skal derfor gjøres kjent på energistasjonen innen utgangen av februar, mai, august og november.

Vedlegg I Metode for beregning av pris

1. Det skal legges til rette for at energistasjoner viser sammenligning av veiledende priser, basert på et utvalg av sammenlignbare referansekjøretøy for hvert segment, jf. forskriften § 6.

2. Prisen på bensin, diesel og elektrisitet skal uttrykkes i NOK pr 100 km, med sikte på en sammenligning, jf. forskriften § 3

Beregningen skal baseres på følgende faktorer:

a) Forbruket av bensin, diesel eller elektrisitet for det respektive kjøretøyet per 100 km i henhold til samsvarsattest for kjøretøyer nevnt i artikkel 18 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2007/46/EF⁽¹⁾.

b) Dersom det er relevant, verdiene for energiforbruk per 100 km for blandinger av biodrivstoff med bensin eller diesel⁽²⁾.

c) Nasjonal gjennomsnittlig markedspris for bensin, diesel og elektrisitet.

3. Prisen uttrykt som kr/100 km beregnes slik:

Drivstoffprisen i NOK × drivstofforbruk per 100 km.

4. Drivstoffprisen som skal benyttes er nasjonal gjennomsnittspris for siste kalenderkvartal før tidspunktet for offentliggjøring av Statistisk sentralbyrå og offentliggjøres på energistasjonen innen den andre måneden etter kvartalets utløp, jf. forskriften § 6.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2007/46/EF av 5. september 2007 om fastsettelse av en ramme for godkjenning av motorvogner og deres tilhengere, og av systemer, deler og tekniske enheter til slike motorvogner (EUT L 263 av 9.10.2007, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/30/EF av 23. april 2009 om endring av direktiv 98/70/EF med hensyn til spesifikasjonene for bensin, diesel og gassolje, om innføring av en ordning for å overvåke og redusere klimagassutslipp, om endring av rådsdirektiv 1999/32/EF med hensyn til spesifikasjonen for drivstoff som brukes av fartøyer for fart på innlands vannveier, og om oppheving av direktiv 93/12/EØF (EUT L 140 av 5.6.2009, s. 88).